

عنوان مقاله:
گردشگری و جغرافیا

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پاک (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سکینه موسویان - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، (مسکن و شهرسازی)، مدرس

شبم قیطاسی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، مدرس

خلاصه مقاله:

گردشگری به عنوان رویکردی جدید برای توسعه همزیستی انسان و اجتماع به منظور بهره وری اقتصادی، امروزه در توسعه مناطق جایگاه چشمگیری یافته است. امروزه توریسم به عنوان یک صنعت فراگیر و پویا در قالب یک سیستم جهانی درآمدی است، به طوریکه میتوان آن را از موفق ترین صنایع جهان قلمداد کرد. بسیاری از متخصصین از گردشگری به عنوان یک فرصت منحصر به فرد اقتصادی و ویژه نام میبرند. گردشگری از مهم ترین فعالیت های انسان معاصر است که همراه با به وجود آمدن تغییراتی شگرف در سیمای زمین و اوضاع سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، منش و روش زندگی انسان ها را دگرگون می سازد، ضمن این که تحولات بنیادی در اوضاع و شرایط اقتصادی، فرهنگی و آداب و رسوم مردم به وجود می آورد. شهر و روستا منظومه ای از تجسم فضایی و تبلور مکانی ایفای نقشهای اساسی انسان میباشند. گردشگری که خود منبعث از نقش استراحت کردن انسان است، پایگاه محکمی در علم جغرافیا به ویژه جغرافیای کاربردی دارد. داشتن چنین جایگاهی، ارتباط صنعت گردشگری و جغرافیا را روشن میکند. از آنجا که ایفای نقش استراحت کردن و مسافرت های تفریحی و علمی ابعاد مکانی پیدا میکند و پیامدهای آن میتواند دگرگونی های فضای وسیع و متنوعی را به وجود آورد، میتوان با قاطعیت از جغرافیای گردشگری صحبت نمود و آن را به عنوان شاخه های جدید از جغرافیای کاربردی منظور داشت که دارای پایگاه منطقی در قالب های علمی جغرافیا است. انسان در ایفای نقشهای متفاوت پدیده های متفاوتی را در محیط های جغرافیایی به وجود میآورد و عملکرد هر یک از آنها میتواند سبب تغییراتی در فضای زیستی انسان شود. ایفای تمامی این نقش ها به فضا و مکان احتیاج دارد و بدون وجود فضا و مکان نمیتوان آنها را به کار بست.

کلمات کلیدی:

گردشگری، جغرافیا، محیط، جغرافیای گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1439532>

